

Εκτελεστική περίληψη ΠΠ 4

—

Αναλύσεις του αντικτύπου των συμπράξεων Δια Βίου Μάθησης (ΔΒΜ)
στη Γερμανία, την Ελλάδα, την Ιρλανδία, τη Λετονία και την Ισπανία με μια
ματιά

Compiled 2017 by P4LLL-tec* Projectteam (Coordinator U. Hauschildt)
Bremen. 2017
www.p4llltec.uni-bremen.de

This work is licensed under a
Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International (CC BY-NC-SA 4.0)

You are free to:

Share - copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt - remix, transform, and build upon the material.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following terms:

Attribution — You must give **appropriate credit**, provide a link to the license, and **indicate if changes were made**. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

NonCommercial — You may not use the material for **commercial purposes**.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the **same license** as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or **technological measures** that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable **exception or limitation**.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as **publicity, privacy, or moral rights** may limit how you use the material.

Συγκριτική σύνοψη της έρευνας εταιρειών

Η «ανάλυση του αντικτύπου» του P4LLL-tec με βάση την έρευνα εταιρειών συμπεριέλαβε 137 εταιρείες στις πέντε συμμετέχουσες χώρες. Λόγω διαφορετικών τοπικών ή εθνικών υποβάθρων, τα μεγέθη και οι κλάδοι ποικίλλουν (μερικές φορές σημαντικά). Επιπλέον, το συστημικό υπόβαθρο των εν λόγω προγραμμάτων διαφοροποιείται αρκετά, ώστε όλα τα αποτελέσματα και οι συγκρίσεις που έχουν γίνει σε αυτό το μέρος της ανάλυσης να πρέπει να το λάβουν υπόψη.

Για παράδειγμα, στην Ελλάδα και την Ισπανία, οι εταιρείες ήταν μάλλον μικρές ή πολύ μικρές, ενώ στη Γερμανία οι ανατροφοδοτήσεις αφορούν πολύ μεγαλύτερες εταιρείες. Το Ιρλανδικό δείγμα αντιπροσωπεύει ένα καλό μίγμα, αλλά περιέχει μόνο το ήμισυ της στοχευμένης ομάδας των 30 συμμετεχόντων.

Όσον αφορά το είδος της παρεχόμενης κατάρτισης, αξιολογούνται βασικά τρεις διαφορετικές μορφές όπου αυτές προσφέρθηκαν (πρακτική άσκηση στο πλαίσιο ενός προγράμματος σπουδών, μαθητεία και μαθητεία μερικής απασχόλησης (ως μέρος ενός διπλού προγράμματος σπουδών)). Επειδή οι ευκαιρίες κατάρτισης ποικίλλουν μεταξύ των χωρών, η έρευνα ανά χώρα απευθύνεται σε ένα διαφορετικό σύνολο διευθετήσεων κατάρτισης.

Όταν ρωτήθηκαν για τη σχετικότητα των διαφόρων ειδών προγραμμάτων ενόψει των μελλοντικών ευκαιριών απασχόλησης, οι απαντήσεις ήταν ενδιαφέρουσες, κυρίως στις χώρες όπου παρέχονταν διαφορετικές ευκαιρίες κατάρτισης. Για παράδειγμα, στη Γερμανία, τα προγράμματα μαθητείας εξακολούθησαν να θεωρούνται ως αυτά με τη μεγαλύτερη σχετικότητα σε συγκριτικά με όλες τις άλλες επιλογές - συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων ανάπτυξης διπλών προσόντων.

Στη μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων, εφαρμόστηκαν μέθοδοι επιλογής των υποψηφίων, οι σημαντικότερες από τις οποίες ήταν η αξιολόγηση των επισήμων εγγράφων της αίτησης, το βιογραφικό σημείωμα και οι συστατικές επιστολές. Οι δοκιμασίες πρόσληψης ή τα κέντρα αξιολόγησης ήταν χρήσιμα κυρίως στα προγράμματα μακρύτερης διάρκειας (προγράμματα μαθητείας ή διπλών σπουδών) και όπου υποτίθεται ότι η δέσμευση ενός εργοδότη θα κάλυπτε μεγαλύτερο οικονομικό προϋπολογισμό. Όμως σε αυτή την περίπτωση πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη παράγοντες όπως το μέγεθος της εταιρείας προκειμένου να κατανοηθεί γιατί σε ορισμένες χώρες η εφαρμογή τέτοιων μεθόδων δεν ήταν τόσο συχνή.

Οι περισσότεροι από τους διακανονισμούς μεταξύ των παρόχων κατάρτισης και των εκπαιδευόμενων βασίστηκαν σε συμβάσεις κατάρτισης, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις (ιδίως στη Λετονία και την Ισπανία), ο φορέας θεωρητικής εκπαίδευσης συμμετείχε ως τρίτος εταίρος. Οι ευκαιρίες απασχόλησης κρίθηκαν αρκετά θετικές εν γένει, ακόμη – σε έναν αρκετά μεγάλο βαθμό – και μέσα στην ίδια την εταιρεία. Τα αποτελέσματα αυτά, όμως, δεν αφορούν την Ελληνική πλευρά, κυρίως λόγω των οικονομικών περιορισμών, αλλά εν μέρει και λόγω της έλλειψης ικανοτήτων τις οποίες οι μαθητευόμενοι θα είχαν αποκτήσει με το τέλος ενός προγράμματος.

Η συνεργασία των χώρων διεξαγωγής της εκπαίδευσης αξιολογήθηκε με μεγάλη διαφορά μεταξύ των συμμετεχόντων στις πέντε χώρες της έρευνας. Η συνεργασία του χώρου διεξαγωγής της εκπαίδευσης πρέπει ασφαλώς να εξεταστεί ως κριτήριο ποιότητας ενός προγράμματος κατάρτισης. Στην Ιρλανδία, αυτή η συνεργασία έλαβε τις υψηλότερες βαθμολογίες, ιδίως όσον αφορά τη συνεργασία για το περιεχόμενο κατάρτισης, τον συντονισμό στην διαχείριση των δομών και την αντιστοιχία μεταξύ θεωρητικής και πρακτικής κατάρτισης. Οι ευκαιρίες πρακτικής άσκησης, όπως προσφέρθηκαν για παράδειγμα στη Λετονία και στην Ελλάδα, έλαβαν χαμηλότερες από τις μέσες τιμές, γεγονός που δείχνει ότι υπάρχει κάποιο περιθώριο καινοτομίας στο θέμα αυτό.

Στην Ισπανία, η ανάλυση έδειξε κάποια διαφορά συνεργασίας των χώρων διεξαγωγής της εκπαίδευσης ανάμεσα στις μαθητείες και τις πρακτικές ασκήσεις. Σύμφωνα με τους συμμετέχοντες στην έρευνα, η συνεργασία μεταξύ των χώρων διεξαγωγής της εκπαίδευσης λειτούργησε καλύτερα στους περισσότερους τομείς εκτός από τη συνεργασία για το περιεχόμενο κατάρτισης, η οποία αξιολογήθηκε καλύτερα στις πρακτικές ασκήσεις. Τέλος, το Γερμανικό δείγμα εμφάνισε μόνο μεγαλύτερες διαφορές μεταξύ της πρακτικής άσκησης αφενός και της μαθητείας ή των διπλών προγραμμάτων σπουδών από την άλλη. Συνολικά, τα αποτελέσματα ήταν πολύ καλά σε σύγκριση με τα υπόλοιπα δείγματα. Μια πτυχή που υποστηρίζει το γεγονός αυτό ήταν η συχνότητα των συναντήσεων προσωπικού μεταξύ των εταίρων και η ποσότητα των κοινών εκπαιδευτικών προγραμμάτων που διεξάγονται από κοινού.

Τέλος, όταν εξετάζουμε τα κίνητρα όλων των εκπαιδευομένων, ο βαθμός ικανοποίησης των φορέων κατάρτισης φαίνεται να είναι σχετικά υψηλός. Τα μοτίβα των απαντήσεων οδηγούν σε συγκρίσιμα αποτελέσματα, με τη μόνη διαφορά ότι, σε όλες τις πτυχές που σχολίασαν οι συμμετέχοντες, οι μαθητές που συμμετείχαν σε προγράμματα απόκτησης διπλών προσόντων έλαβαν τις υψηλότερες βαθμολογίες. Ωστόσο, οι πληροφορίες αυτές βασίζονται σε δείγμα

που δημιουργήθηκε από τις πληροφορίες που παρείχε μόνο μια χώρα σχετικά με αυτό το είδος μαθησιακής ευκαιρίας.